

men Regjeringen har jo viist, at det generer den ikke. At en saadan Lov vilde medføre Vanskeligheder for Vedtagelsen, er jeg ganske paa det Rene med, thi jeg antager, ja, jeg er fuldstændig klar over, at Thinget her ikke vedtager nogen midlertidig Bevillingslov, der giver Regjeringen Bevilling til Fortsættelse af Provisorierne, men havde Regjeringen virkelig Billie til at komme til en Forstaaelse, saa kunde Regjeringen ogsaa opgive disse Bevillinger til Fortsættelse af Provisorierne eller sørge for, at de kom til dette Things Behandling saa hurtig, at Sagen blev fremmet her; Regjeringen kunde jo have forelagt Provisorierne her i Folkethinget, saa var det den allerletteste Sag af Verden at faae de Stridspunkter ud af Verden, saa at de ikke kunde genere nogen Finanslov, hverken den midlertidige eller den normale. Men intet af dette har Regjeringen gjort. I Stedet derfor har dens officielle Blad „Berlingske Tidende“ meddelt, hvad Tanken har været med Forelæggelsen af den provisoriske Finanslov, og det har da meddelt, at hvad der nu bør ske, er, at Folkethinget hjemsendes i to Maanedes, og derefter skulde saa en Opøsning finde Sted, som atter vilde tage to Maanedes; saa er der kun to Maanedes tilbage, og saa ere vi ude over denne Rigsdagsperiode. Jeg paa- staar ikke, at det er Ministeriet selv, der har skrevet denne Artikel; men det er ogsaa ligegyldigt, thi det er Regjeringen, der har Ansvar for „Berlingske Tidende“, saa at den ikke kan fri sig derfor uden at give en positiv Benaegtelse, og tillige paaviser, hvad Regjeringen har tænkt sig at gjøre i modsat Retning. Dette er ikke sket, og vi staa da overfor Erklæringer og overfor Handlinger, som ikke kunne forstaaes paa anden Maade, end at Regjeringen ingen Forhandling vil, men ønsker gennem den provisoriske Finanslovs Forkastelse at kunne lægge Skylden derfor over paa Folkethinget. Andet kan jeg ikke forstaa, efter hvad der er skrevet og sagt i disse Dage. Regjeringen vil altsaa lægge Skylden over paa Folkethinget. Det er mig ikke bekjendt, hvad den ærede Minister antydede Noget om, at han havde læst i Bladene, at der underhandles om at tilveiebringe en modus vivendi. Det er mig ikke blot ikke bekjendt, men jeg maa benytte Leiligheden til at sige, at dersom noget Saadant er sket, er det ikke blot sket imod Oppositionens Vidende, men endogsaa mod dens Billie. Det er aabenbart ikke vor Sag at gjøre ekstraordinære Skridt i saa Henseende. Midlertid havde den ærede Minister en Følelse af — og det har viist ikke blot Ministeriet, men ogsaa ærede Med-

lemmer af det ministerielle Parti — at den Politik, de saaledes ere komne ind paa, er en Politik, der ikke vil vinde Landets Samtykke. Der er Landet over en bestemt og klar Forstaaelse af, at det er nødvendigt at bringe ordnede Tilstande her i Landet til Veie, for at Landet ikke skal udsættes for aldeles uberegnelige Eventualiteter, og det er det, der har bevæget ikke blot Alle fra Oppositionens Side, men ogsaa Mange fra den anden Side til virkelig at tage en saglig Forhandling op. Naar Regjeringen da gennem en Manøvre, der dog er overordentlig let gennemføuelig, faar den saglige Forhandling sprængt og gennem Benyttelse af Udsættelses- og Opøsningensretten faar Samlingen spildt, saa der ikke kommer Noget ud af det Hele, tror jeg ikke, ret mange Mennesker ville lade sig skuffe; og der vil ikke være Noget, der er i Tvivl om, at det er fra Ministeriets Side, at Ulykken er kommen; og selv om de vilde undskyldte Ministeriet og sige: Ja, Ministeriet kunde ikke Andet, det var kommet ind paa en Vej, som det ikke kunde komme tilbage fra, og i hvis Konsekvenser det var bundet, saa vil det dog blive mere og mere klart, at det er Regjeringens Politikk, dens provisoriske Lovgivnings-Politik, som er Skyld i, at vi kunne komme til at ende, hvor i Virkeligheden Ingen her i Landet ønsker, at vi skulle ende. Den ærede Minister fremsatte en Insinuation mod Folkethingets Politikk her i Fjor og derigennem ogsaa mod Folkethingets Politikk i Aar. Han gjentog den Bestyldning for Skinforhandling, der er fremsat af vore Modstandere i Pressen i Fjor og ogsaa vistnok her i Thinget, og han gjentog den vel paa en noget forsigtig Maade, men ikke desto mindre klart nok, idet han takkede for den Hjælp, han havde faaet i en Udtalelse fra et Medlem af Oppositionen, det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg). Den ærede Minister sagde, at der ikke havde været for ham noget Nytt i det, der var sagt i disse Dage, undtagen paa eet Punkt, „den aabne Anerkjendelse, vi forleden hørte fra en af Oppositionens fremragende Tørere af, at Finanslovbehandlingen i Fjor havde været en Skinforhandling ligeoverfor den nuværende Regjering, idet, som han udtalte det, Forhandlingens Maal havde været Tilveiebringelsen af en Finanslov, der var ubrugelig for Regjeringen“. Jeg bebrejder ikke den ærede Minister, at han tog dette op, Fristelsen var for stor. Det var en saa uventet Assistance, han der fik, ikke blot imod Oppositionen i Fjor, men ogsaa imod Oppositionens hele Stilling i Aar,